

Sobre teatre

Avui, no sabem perquè, hem recordat unes paraules que l'amic Salvador Fité, un dels directors de l'admirable Agrupació Teatral « Palestra », de Sabadell, adreçà al públic el dia de la representació de l'obra « El delantero centro murió al amanecer », al Casino de la nostra ciutat, tot referint-se a unes cartes que havia rebut d'un tal Sr. C. Tomàs (suposem que es tracta d'un pseudònim), en les quals, si bé elogiava les actuacions, es queixava de la mania que tenien, en general, de posar en escena obres força inintel·ligibles, que només podien interessar a quatre gats.

Francament, nosaltres respectem el criteri del Sr. Tomàs, però en discrepam totalment. I en discrepam perquè entenem que la tasca que realitza « Palestra » està molt ben orientada i és la que haurien de seguir tots elencs amateurs.

Ja n'hi ha ben bé prou que la gran majoria de les companyies professionals es dediquin a fer un teatre purament comercial, molt baix de sostre, destinat a afalagar la ingenuïtat i els gustos poc exigents de la massa, o bé dels pocs espectadors que encara queden.

Però els elencs amateurs, que no es veuen forçats per cap mòbil lucratiu ni per cap obligació de caire laboral, no poden ni han de caure en la fàcil i nefasta comoditat d'oferir obres sense suc ni bruc, que no tenen cap dificultat de muntatge ni d'interpretació ni de cap mena.

Creiem que els elencs amateurs, conjuntament amb les companyies subvencionades per l'Estat, són encara els únics que poden salvar el Teatre de la greu crisi que suporta. I només el salvaran, però, fent obres d'excepció. Obres d'inquietuds. Obres de fonda problemàtica. Obres que desvetllin la sensibilitat adormida de molts espectadors.

Reconeixem que és una tasca ingrata, que sovintament no és ben reconeguda ni agraïda per tothom. I és que el públic, per culpa de les obres dolentes que li endossen, no ha pogut adquirir una cultura teatral que li permeti d'assaborir i d'assimilar totalment el noble art de Talia.

Però no ens hem pas d'enganyar. Si es vol salvar el Teatre, no queda altre camí. Més tard o més d'hora, el públic sap reconèixer allò que és bo.

Per això dèiem abans que estem completament d'acord amb el criteri selectiu que impera dins els elements rectoris de « Palestra ». I tant-de-bo que tots els

Orientació familiar

Aparició de la revista « Delta »

Un buit ha estat omplert

No, no ho diem perquè sí, per fer ús d'una frase feta que ens permeti d'evitar-nos de pensar. L'afirmació respon a una autèntica realitat: l'aparició del primer número — març de 1961 — de **DELTA**, quaderns d'orientació familiar, ompla realment un buit de casa nostra. Ens mancava, certament, una publicació periòdica que es dediqués a la família, als problemes, a les qüestions variadíssimes que es plantejen avui a la nostra família. Una publicació que s'adonés i fes que els altres s'adonessin que estem en la segona meitat del segle XX i que oferís una orientació adient a les famílies que hi viuen.

Hi havia necessitat, a més a més, d'una publicació que en forma agradable, en el curt espai d'un article de revista, pogués donar a la família el nodriment essencial, vital diríem, que la família pot rebre de la profunda teologia del matrimoni. Aquesta gran conquesta dels nostres temps cal que una publicació amable, fàcil de llegir, la faci arribar a les llars per tal que se n'alimentin. Ens cal això perquè la família, la nostra família, només es mantindrà si és capaç de rebre, i després d'assimilar, quelcom més que simples paraules, que tòpics fàcils sobre la dignitat, la santedat, la necessitat... de la família. Aquestes són metes molt excelses, però ens cal disposar dels mitjans, de les tècniques, fins i tot, per tal d'arribar-hi.

El primer número

El primer número de **DELTA**, que acabem de rebre obra una nova llum a l'esperança. Les famílies, les nostres famílies, aquelles que sentin autènticament la crida al perfeccionament — que moltes vegades és la condició primera per a seguir-se mantenint, ja que també ací qualsevol atur és ja un pas enrera — tindran ara un instrument que les ajudarà, que les orientarà, que les posarà en el camí de les descobertes, insospitades sovintament, que el matrimoni i la vida familiar contenen.

El contingut

No volem pas fer ara — tampoc podríem, per altra banda, — una anàlisi acurada del contingut del primer número de **DELTA**. Assenyalarem, doncs, només allò que hi trobem. Després d'una encoratjadora benedicció del nostre senyor Arquebisbe i d'un editorial explicant la raó d'ésser de la revista, hi trobem aquests articles: « El segle de la família », per Jacques Leclercq; « Una descoberta del nostre temps: el "deure d'asseure's" », per J. Ruiz i Calonja; « Què llegeixen els vostres fills? », per R. Vidal i Folch; « Reflexions i experiències pastorals sobre la primera comunió dels infants », per F. Brassó, pvre.; « La festa de la primera comunió », per J. Pereña; « Els quatrecentos cops i molts d'altres », per M. Martinell; « Creixença demogràfica i futur de la Humanitat » per Stanislas de Lestapis, S. I.; « Els moviments d'Espiritualitat Conjugual a la diòcesi de Barcelona », per Ernest Roca, pvre.; « Els curssets de formació prematrimonial », pel matrimoni Cabuti-Vergés i la « Declaració dels Drets de l'infant », votada per la O. N. U. A més a més, una entrevista, una revista de revistes i una revista de llibres, tot en relació amb la temàtica especial de la publicació, completen aquest excel·lent primer número.

L'Institut Catòlic d'Estudis Socials, que s'encarrega de la publicació, ens ha donat un testimoni de la seva eficiència, testimoni que nosaltres hem d'agraïr.

Per a aquells que no en tenen notícia, direm que la revista es distribueix prèvia subscripció (125 pessetes a l'any) que ha de demanar-se a l'esmentat Institut, Buenavista, 6, Barcelona (12) o Apartat de Correus, 9.015.

quadres d'aficionats seguissin les mateixes petjades.

A més a més de poder conèixer les obres que les companyies professionals pels motius que siguin, refusen, arribaria un moment que tots els espectadors sabrien destriar bé el blat de la palla i no s'empassarien tan sovint, com ara s'empassen, gat per llebre.

R. MUNNÉ I CCLL

DERBI

65 c.c.

¡Rápido y estable!

Alfonso IV, 61 - GRANOLLERS - Teléfono 800